

## CELEBRAR LA MISERICÒRDIA: SETMANA SANTA I TEMPS PASQUAL

També en aquest Any Sant s'haurà de tenir molta cura de la preparació de les celebracions de la Setmana Santa, especialment del Tridu Pasqual. En aquest, de fet, a través de la valoració del llenguatge litúrgic, fet de paraules, signes, símbols i gestos, i especialment en l'adoració de la Creu el Divendres Sant, emergeix tot el misteri d'amor i de justificació del

Pare, amb el sacrifici del Fill, a favor de tota la humanitat. Aquestes celebracions tindran la seva culminació a la Vetlla Pasqual, en el relat de la història de la salvació mitjançant la Litúrgia de la Paraula i la celebració dels sagraments, que representen la sol·licitud del Pare cap als seus fills. Els pastors no deixaran, amb ocasió de la Setmana Santa i del Temps

Pasqual, de mostrar la imatge del Pare que ja ha salvat i que continua salvant. Ell ha mostrat misericòrdia cap a Israel, el seu poble, i no es cansa avui tampoc de revelar el seu rostre misericordiós a aquells que acullen el do de la fe a les aigües de la font.

(Del subsidi *Celebrar la Misericòrdia* del PONTIFICI CONSELL PER A LA PROMOCIÓ DE LA NOVA EVANGELITZACIÓ. Capítol I «L'Any litúrgic», núm. 2)

## CELEBRAR LA MISERICÒRDIA: LA VENERACIÓ DE LA CREU I EL VIA CRUCIS

En el Tridu Pasqual, el Divendres Sant, dedicat a celebrar la Passió del Senyor, és el dia per excel·lència de l'«Adoració de la Santa Creu». Tot i això, a la pietat popular li agrada anticipar la veneració cultural de la Creu, veritable imatge de la misericòrdia del Pare i particular punt de referència d'aquest Any Sant. Al llarg de tot el temps de la Quaresma, de fet, el divendres, que segons l'antiquíssima tradició de l'Església és el dia commemoratiu de la Passió de Crist, els fidels dirigeixen de bon grat la seva pietat al misteri de la Creu.

Contemplant el Salvador crucificat, capten principalment el significat del l'immens i injust dolor que Jesús, el sant i l'inno-cent, va patir per la salvació de l'home, i comprenen el valor del seu amor solidari i l'eficàcia del seu sacrifici redemptor.

Les múltiples expressions de devoció cap al Crist crucificat adquireixen especial relleu a les esglésies dedicades al misteri de la Creu o a aquelles en les quals es venerin insignes relíquies del *lignum Crucis*. És oportú de pensar, per tant, durant l'Any Sant i d'acord amb els temps litúrgics, en algunes ce-

lebracions en les quals es proclamïn passatges presos de la narració de la Passió del Senyor. Que no faltin, a més a més, cants i oracions, gestos com l'ostensió, la processó i la benedicció amb la Creu. Moments que podrien ser preparats per les nombroses confraries, presents en diferents comunitats i nascudes originàriament per animar les celebracions lligades a la santa Creu, sobretot allà on són presents les relíquies insignes del *lignum Crucis*. «Tanmateix la pietat envers la Creu sovint necessita ser il·luminada. És a dir, mostrar als fidels

l'essencial referència de la Creu a l'esdeveniment de la Resurrecció: la Creu i el sepulcre buit, la Mort i la Resurrecció de Crist són indispensables en la narració evangèlica en el disseny salvífic de Déu. En la fe cristiana, la Creu és expressió del triomf sobre el poder de les tenebres, i per això sovint és representada coberta de pedres precioses, i ha esdevingut un signe de benedicció quan és marcada sobre un mateix o sobre altres persones, i sobre objectes» (Directori sobre la pietat popular i la litúrgia, 128). Per aquest motiu, especialment en el Temps Pasqual, la Creu podrà ser adornada i embellida amb flors, que representen el símbol de la victòria de Crist sobre la mort. D'aquest perfum de mort i resurrecció junts, per

tant, de l'únic i indivisible Misteri pasqual, n'han d'estar revestides també totes les devocions que, fixant-se en cada un dels aspectes de la Passió de Crist, han brollat en el poble de Déu: *l'Ecce homo*, el Crist vilipendiat, «portant la corona d'espines i el mantell de porpra» (Jn 19,5), que Pilat mostra al poble, les santes llaques del Senyor, sobretot la ferida del costat i la sang vivificadora que en brolla (cf. Jn 19,34), els instruments de la passió, com la columna de flagel·lació, l'escala del pretori, la corona d'espines, els claus, la llança de la transfixió; el llençol sant o el llenç de deposició.

En aquest Any Jubilar, durant el piados exercici del Via Crucis, expressió popular de l'amor del Pare, revelat en el sacrifici del Fill per amor a la

humanitat, és oportú de cuidar la selecció de les lectures bíbliques, dels comentaris i dels signes que poden acompanyar aquest moment. En el piados exercici del Via Crucis, de fet, hi conflueixen diverses expressions característiques de l'espiritualitat cristiana: la concepció de la vida com a camí o peregrinació; com a pas, a través del misteri de la Creu, de l'exili terrenal a la pàtria celestial; el desig de conformar-se profundament a la Passió de Crist; les exigències de la *sequela Christi*, per la qual cosa el deixeble ha de caminar rere el Mestre portant cada dia la pròpia creu (cf. Lc 9,23).

(Del subsidi *Celebrar la Misericòrdia* del PONTIFICI CONSELL PER A LA PROMOCIÓ DE LA NOVA EVANGELITZACIÓ. Capítol III «Pregar junts», núms. 6-7)